Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

scit unũ de multis. cũ diẽ suũ. gnationis eiusq; ppetuũ
signaũt. postea factũ ex muliere asseruũt. ut factura
ñ diuinitatis; assũptionem corporis assẽbetur: factũ q̃
ex muliere diẽ ppt carnis susceptionẽ. sub lege. ppt
obseruantiã legis. Genitio genitionem ñ ꝓiudicat. nec
caro diuinitatis. Ds enim eius incarnationis sacramen
tũ suscepit. ñ diuinitatis; unꝰ. et iusq; unꝰ scit diuini
tate et corpore. Non enim alit ex patre. alit ex ũgine. s;
ide alit ex pat. alit ex ũgine. q̃ factꝰ ẽ secdm nrẽ suscep
tionẽ natẽ. ñ secdm eiusq; substam unẽ. qm legimꝰ ꝓmo
genitũ et unigenitũ. ꝓmogenitũ. qa nemo ante ipsũ.
unigenitũ. qꝛ nemo pꝰ ipsũ. Ex his eundem ẽdiuꝛ q̃
intelligentia accipiendu sit cũ dꝛ factus. et simpli
cit et cũ addita ñio. ut factura scit et creatura ñ ad assu
mentẽ dm. s; ad assũptũ hoiem referatur: In do enim
creatura esse ñ potest. ut ait ambr̃ i. i. lib de intitate. Nũq.
dicto factus ẽ x̃. nũq. mandato creatus ẽ x̃. Quom aũ
creata i do esse potest. Ceteꝛũ ds natẽ simplicis ẽ ñ oiuncte
atq; oposite. cui nihil accidat. s; solu q̃ diuinũ ẽ in
nata bitate sua. Et si q̃ x̃ secdm hoiem dꝛ creata. ñ tñ x̃ sim
plicit pdicandus ẽ creata. nec ex eo q̃ x̃ secdm hoiem
dꝛ esse creatura potest qs pgredi sic argumentando. si secdm
q̃ hõ x̃ ẽ creatura. et ronalis et ñ. et q̃ ẽ ds et ñ. mtens phoc
pbare xpm esse aliq. ñ diuinũ. qa q̃ ipse ẽ secdm hoiem
ipse ẽ. et ido si secdm hoiem ẽ aliq̃ substa ñ diuina. ẽ utq;
aliqd ñ diuinũ. s; ex ꝓpicis locutionib ñ ẽ recta argu